

[Chr. Søgaard.]
at det er selvejende; men saa vidt jeg ved, er der i alt Fald 6 af vore Privatseminarier, der er selvejende, og Udviklingen vil sikkert i Fremtiden gaa i Retning af selvejende Seminarier. Men hvis man uden videre ved et Magtbud krævede, at Seminarierne skulde være selvejende, maatte man samtidig anvise en Kapital, der kunde danne Grundlag for saadanne selvejende Institutioner. Thi man kan ikke uden videre gøre en Institution selvejende, hvis der ikke virkelig foreligger en Ejendom; hvis en Ejendom f. Eks. er prioriteret lige saa højt som sin egen Værdi, saa er der ikke Grundlag for en selvejende Institution.

Der var endnu et Punkt med Hensyn til den store Skolekommissions Betænkning, som det ærede Medlem forbigik; det var det, at vi havde i vort Forslag betænkt Privatseminarierne med ganske anderledes rundelige Statstilskud end det, der her foreligger Forslag om, og naar vi gjorde det, kunde vi ogsaa bedre kræve Selveje. Det Tilskud, som vi har stillet Forslag om, vilde beløbe sig til saadant noget som 117 000 Kr. udover det, Privatseminarierne nu faar; hvis man ydede yderligere dette Tilskud paa 117 000 Kr., saa kunde man med Rette stille større Krav til Seminariernes Ejendomsform.

Det ærede Medlem har sine principielle Skolesynspunkter, han er jo doktrinær Stats-skolemand. Derfor stemte det ærede Medlem heller ikke for vore Forslag i den store Skolekommission, og hvis vi fra vor Side nu i Dag tilbød at stemme for det ærede Medlems Ændringsforslag, vilde det ærede Medlem saa stemme for Lovforslaget? Jeg tror det ikke. I alt Fald tyrede han ingen Tilbøjelighed til det i Udvalget, saa det nytter vist ikke noget at forhandle synderligt mere med det ærede Medlem om denne Sag. Jeg skal igen anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Formanden: Da der endnu er fire Sager paa Dagsordenen, og da det vil blive nødvendigt at afholde et nyt Møde i Dag med flere Sager paa Dagsordenen, vil jeg henstille til ærede Medlemmer, at man med Hensyn til Motiveringen af de stillede Ændringsforslag fatter sig mere kort, end Tilfældet hidtil har været.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal selvfølgelig følge den højtærede Formands Henstilling, det er man jo tvunget til, selv om man synes, at det i Offentlighedens Interesse kan have stor Betydning, at Sagen belyses.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard vil jeg gerne sige, at det er ganske forkert, naar han udtalte, at jeg er en doktrinær Statsskolemand. Vi har i Grundloven en Bestemmelse, der tillader Befolkningen at oprette Skoler, altsaa at oprette private Undervisningsinstitutioner, og vi Socialdemokrater bøjer os loyalt for Grundloven. Derfor har det ærede Medlem ikke aller- ringeste Føje til en saadan Udtalelse.

Det ærede Medlems Parti og det konservative Parti havde i den store Skolekommission følgende Medlemmer — det var ikke, som den højtærede Minister sagde, saadant noget, der ikke var videre politisk — de Herrer J. Oskar Andersen, Berntsen, Marie Christensen, Ejsing, Nørgaard, Rasmussen-Byskov, Chr. Søgaard og Vestager, der bl. a. var Forslagsstillere, og naar den ærede Ordfører nu siger, at Forslaget om, at disse Seminarier skulde være selvejende Institutioner, bl. a. kunde motiveres med det meget større Tilskud, som man ydede til dem, maa jeg dertil sige, at jeg har ikke hørt et Ord i den store Skolekommission om, at det var Beløbets Størrelse, der her var det afgørende. Det, der blev brugt til Motivering, var følgende Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, at Grunden til den foreslaaede Bestemmelse var, at Statens Tilskud ikke bør kapitaliseres og ved Salg komme en enkelt Mand til gode. Jeg erkender, at det ærede Medlem og Flertallet nu har søgt, saadan som de mener, det er fyldestgørende, at opnaa, at man ikke kan kapitalisere, men i selve de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte for et Øjeblik siden, laa der en Erkendelse af, at det, at de private Seminarier var selvejende Institutioner, var nok saa betryggende som det, man foreslog fra Flertallets Side. Jeg mener derfor, at mit Forslag er et smukt venstre- og konservativtsindet Forslag, hvad denne Sag angaar.

Til den højtærede Minister skal jeg kun sige, at det er ikke rigtigt, hvis jeg forstod Ministeren ret, at Udtrykket her, at de „i deres Undervisning staar Maal med Statens Seminarier“, er en Gentagelse af, hvad der staar i Seminarieloven. I Seminarieloven sigtes der til det endelige Maal, Eksamen, medens det, Ændringsforslaget tager Sigte paa, er den daglige Undervisning, og det maa jeg dog mene, at en Minister, der aabent erkender at være en Discipel af Grundtvig, maa tillægge det større Betydning, at man tager Sigte paa den daglige Undervisning end paa Eksamensresultatet. Men naar jeg har brugt den Vending, som